

Шуменски общински вестник

органъ на Шуменската градска община
Основателъ на в-ка — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

Брой 119

Излиза всѣки вторникъ.

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

Шуменъ на новото време

Който помни Шуменъ отъ миналото, ще остане съ впечатление днесъ, че е много промененъ. Съ безбройните си джамии, турски чаршии, крилнички, каменни чешми, съ старинния градски часовникъ и монументалната „Тумбул джамия“ всичко ви напомня за единъ източенъ ориенталски градъ. Само тога, когато твърде пѣстроцвятно, нѣмаше особенъ определенъ характеръ. Еснафството преобладаваше между другитъ професии. Тия еснафи съ изострено чувство на добри българи. Бяха носители на добритъ традиции въ града, вдъхвайки отъ единъ вътрешенъ събитъ за редъ и справедливостъ. Живота безшумно е измекълъ, а предъ очитъ ни, като че ли е миналъ единъ фрагментъ наситенъ съ старинна романтика. Едно минало изчезнало съ благородство и чистота. Това бѣше нѣкогашъ. И такава невидима ржка пропаста всички ненужно днесъ на мѣстата на разкривени жилища сега се издигатъ красиви и изящни сгради. Строи се съ умѣние, съ трудъ и замишлялъ. Новото време идва съ лежки и величествени крачки. Строи се съ твърдъ и смѣлъ мамахъ. Електрическо осветление, водопроводъ, канализация, всички културни придобивки се внасятъ въ смѣлия градъ. Нужни за новия културенъ обликъ на града.

Въ едно близко време се построи грамадни палати, монументални сгради, строежи съ дължителностъ и разумъ. Главната улица отъ гарата до центъра е навирана. Единъ широкъ булевардъ се открива въ цвѣтя, съ красивата си чистота алея отъ липи, тя е нашата кокетна „Унтеръленъ Линденъ“.

Градостроителниятъ планъ прониква и въ страничните улици. Навсякъде се простига творческата ржка. Избѣгва се оная обѣрканостъ въ стиловете. Обществения сгради се строятъ въ модеренъ съвремененъ стилъ, като се търси не монументалностъ и простота. Новата гара, която се строи въ грамаденъ мащабъ, — при която ще има железопътна депо съ цель да се превърне въ важенъ железопътенъ възелъ — тази нова гара модерна ще придаде единъ монументаленъ и хубавъ видъ на града. Най-красива сѣ става оная частъ между военния клубъ, сѣдебната палата, общината, това е истинския центъръ на града — нашиятъ хубавъ „Потсдамер-

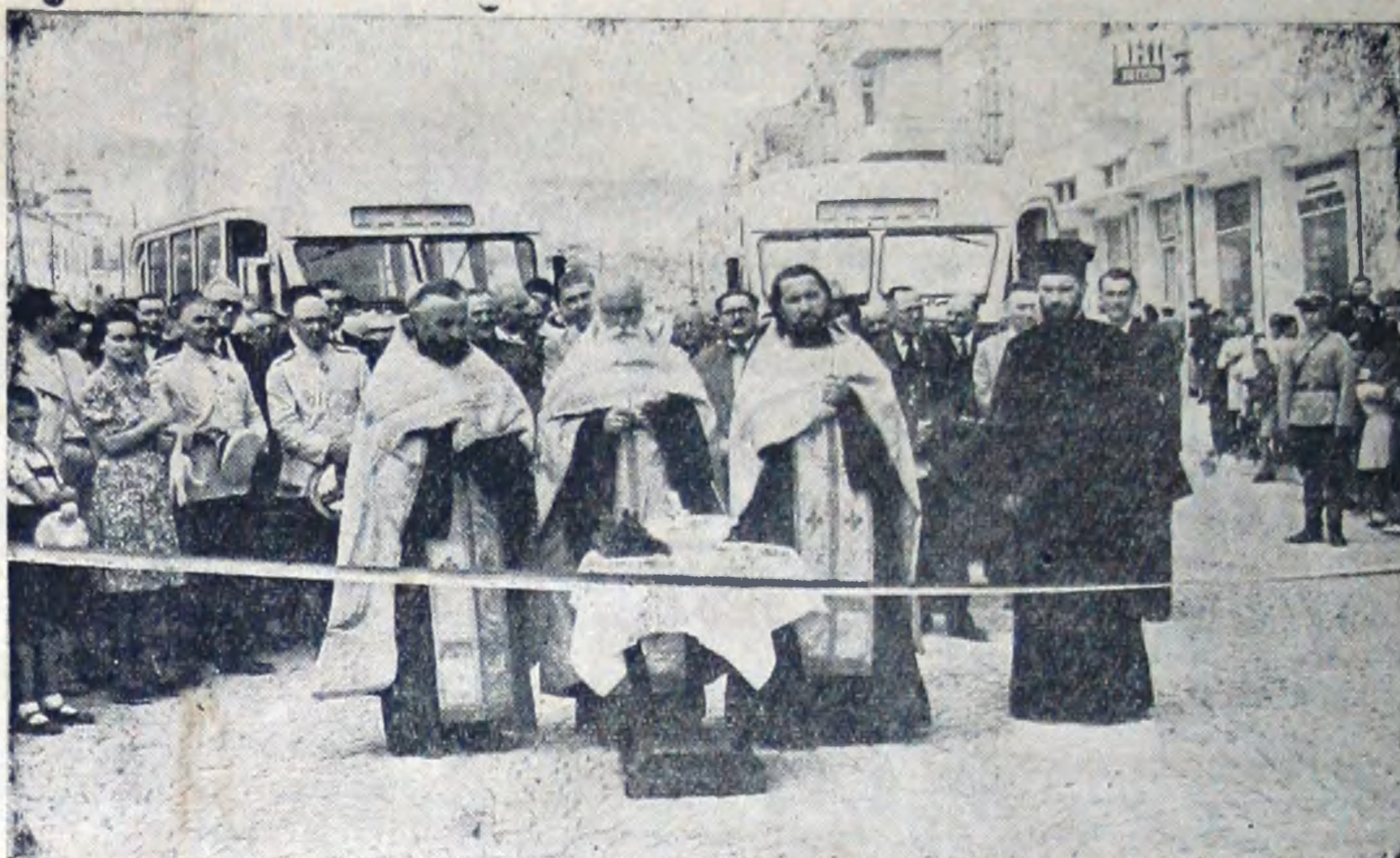
плацъ“. Отминаващитъ автобуси напомнящи летящи трамвай ни унасятъ въ атмосферата на голѣмитъ градове. Въ Виена разказватъ се чувствуватъ голѣмитъ грижи къмъ хората на изкуството, къмъ проявили се общественици и заслужили хора. Въ площадитъ, парковетъ стоятъ художествено изработени бюстове и паметници на Йоханъ Щраусъ, Моцартъ, Бетховенъ, Шубертъ, Гьоте, Шилеръ и много други. По сѣция пѣтъ трѣбва постепенно бюстове на наши заслужил шуменци да украсятъ главната алея. Тия на Добри Войниковъ, Василь Дрუმевъ, Боянъ Пеневъ, Стилиянъ Чилингировъ, Никола Михайловъ и др. Нуждно е, когато се строи новата библиотека да се построи една изложбена художествена галерия, а сѣщо и картиненъ музей галерия, както въ Казанлъкъ. Виена си има своитъ изящни дворци на изкуството Reiserin Мария Терезия, Шьонбругъ, Белведере. Ние можемъ да мечтаемъ само за единъ сносенъ изложбенъ салонъ за да се запълни една необходимостъ за града. Би трѣбвало да се даде единъ по-голѣмъ тласкъ на културния животъ въ града. Да се подчертае, че той пази близко много културни традиции и днесъ той може да претендира за повече духовностъ, както въ миналото е билъ отъ първитъ ни будни духовни центрове. Би трѣбвало да се формира единъ областенъ театъръ тукъ, отъ кѣдето почва началото на българския театъръ и драма. Сѣщо художницитъ, които сѣ толкова много и толкова даровити между тѣхъ би трѣбвало да проявятъ единъ по-смѣлъ творчески животъ. И въ днешнитъ развихрени наситени съ греходъ тежки дни изкуството не е изгубило своето значение за културния човѣкъ. Едно радостно явление е въ този духъ изнасянето на голѣмата обща художествена изложба презъ есенъта на всички Шуменски художници. Това ще бѣде можеби най-голѣмия културенъ празникъ за Шуменци за всички чийто души могатъ да бѣдатъ обгорени отъ пламъка на изкуството отъ оная вѣчна красота, която прави живота по-чистъ и по-възвишенъ!

Нека върваме, че Шуменъ ще преуспѣва все по-смѣло, и твърдо. Ако София е напълнила своя истински кметъ, то сѣщото можемъ да кажемъ и за Шуменъ. Съ много темпераментъ, съ много творчески замахъ и своя културенъ погледъ нашиятъ кметъ е далъ вече много за града ни, така че можемъ да очакваме, че все тѣй смѣло и въ сѣция духъ и за напредъ ще работи за модернизирването, за преуспѣването на гр. Шуменъ, като голѣмъ и важенъ областенъ центъръ за неговото материално и духовно издигане.

Чанко Петровъ.

Шуменъ предъ нови завоевания

Въ неспирниятъ си стремежъ да се издигне въ културно и стопанско отношение, градъ Шуменъ може да се снабди и съ градска омнибусна служба. Съ общински сръдства, съ сръдствата на отзивчивитъ шуменски граждани се изгради едно голѣмо културно дѣло, което ще напомня за високото гражданско съзнание на шуменци и за достойно изпълнението и въ общественъ дългъ. Откри се омнибусната служба съ скромно тържество. Стекоха се шуменскитъ граждани да се радватъ на собственитъ си постижения.

На булеварда сръшу общинската сграда се отслужи водосвѣтъ отъ свещ. Ив. Дочевъ. Присѣствуваха официални лица и граждани. Двата нови красиви омнибуса, очакваха преръзването на лентата за да трѣгнатъ по булеварда и обслужватъ на шуменци.

Следъ водосвѣтъта свещ. Дочевъ поръси съ светена вода новитъ омнибуси и благослови дѣлото.

Кметътъ г. Хараламбиевъ говори за значението на това голѣмо културно дѣло плодъ на солидарностъ на шуменци, поздравявайки ги съ тая нова придобивка.

Представителътъ на върховната държавна властъ — Обл. дир. г. Ст. Пеневъ въодушевенъ отъ общата радостъ приветствува шуменци съ новата имъ придобивка. Съ силни думи и смислена речъ той горещо поздравява градителитъ на това дѣло.

Лентата е вече преръзана. Линията е открита. Омнибуситъ ще плъзнатъ по широкитъ булеварди, ще отнасятъ своитъ пътници до гарата и Кьоскьоветъ и ще напомнятъ съ това, че въ тоя градъ има хора проникнати отъ високо обществено чувство, дали своята данъ за всестранното издигане на обичания отъ тѣхъ градъ Шуменъ.

Годишният ант на Шуменските гимназии

Отчетитъ на директоритъ. Абитуриенти и абитуриентки благодарятъ за топлия учителски грижи. Раздаване наградитъ на отличилитъ се зрѣлостници Трогателниитъ жестъ на кметътъ. На добъръ часъ утрешни градители на обединеното ни отечество.

Традиционниятъ годишенъ актъ на шуменските гимназии се състои на 12 т. м. въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“. Салона бѣ декориранъ съ зеленина и триколовни ленти. Патронитъ на гимназиитъ „В. Друмевъ“, и „Н. Поповичъ“ въ голѣми черни рамки сж обикчени съ вѣнци и поставени на видно мѣсто.

На тържеството присъствуватъ обл. учил. инсп. г. П. Михайловъ, кметътъ г. Хр. Хараламбиевъ, народния представител С. Симеоновъ, преподавателитъ при дветъ гимназии, и много граждани.

Смѣсенитъ ученически хоръ подъ диригентството на г-жа Каравасилева откри тържеството съ националния химнъ. Уки и ученици изпълниха нѣколко нумера, следъ което директорътъ на мъжката гимназия г. К. Антоновъ даде отчетъ за живота и дейността на гимназията презъ изминалата учебна година. Отъ 1212 у-ка минаватъ въ по-горенъ класъ 1160 у-ка. Отъ тѣхъ тукашни сж 437 и външни 774. Общиятъ успѣхъ на гимназията е 474 — срѣщу 443 миналата година. Съ отличенъ успѣхъ минаватъ 44 у-ка — мин. г. — 39 Мн добъръ — 261 (242).

Най-високъ успѣхъ има VIII г. кл. — 511. Първенецъ на гимназията е Тодоръ Карагеоргиевъ IV в. кл., а на зрѣлостницитъ — М. П. Трифоновъ.

Завършвайки отчета си г. Антоновъ пожела на новитъ граждани успѣхъ въ живота.

Директорътъ на девическата гимназия г. В. Хлѣбаровъ въ своятъ изчерпателенъ отчетъ забележи, че настоящата учебна година се покрива съ 85 годишнината на гимназията. Презъ тая учебна година е имало записани 835 ученички, отъ които 529 отъ градовѣтѣ (само отъ Шуменъ 401) и 306 отъ селата. Завършили учебната година 755 у-ки. Отъ тѣхъ въ по-горенъ класъ минаватъ 535 у-ки. Общиятъ успѣхъ на гимназията е 427. Най-високъ успѣхъ има VI г. кл. — 436. Съ отличенъ успѣхъ завършватъ 41 у-ки. Първенецъ на гимназията е зрѣлостничката Мариола Зл. Тепсиева. Дисциплината на учитѣ презъ годината е била добра. Просвѣтната дейностъ извън учебнитъ занятия се е заключавала въ беседи, изнасяне на литературно-музикални забави и др.

Накрая г. Хлѣбаровъ завър-

ши: „Съ вѣра и гордостъ гимназията отправя въ живота най-младитъ граждани. Свои възпитаници. Окриляни отъ високото съзнание за своята мисия, съ примѣра за духовния растежъ на българската девичъ, тѣ ще станатъ залогъ за духовното нравственото и материално културно възмогване на българския духъ въ границитъ на обединеното ни Отечество.“

Ето на сцената сж зрѣлостници и зрѣлостнички. Утрешни граждани и гражданки. Въ погледа имъ се четъ толкова много творчески пламъ и желание за борба. Картината е мила и затрогваща. Директоръ и доверашни ученици сж сядали срѣщу. Говори пръвъ директорътъ на мъжката гимназия г. К. Антоновъ. Словото е напѣтствено. Напомня имъ въ него за всички човѣшки добродетели, които трѣбва да следватъ младитъ граждани и гражданки, за да изгратъ цѣлтуша и могъща България.

Говори и директорътъ на дев. гимназия г. В. Хлѣбаровъ. Той сжщо напомня на новитъ граждани и гражданки, че тѣ трѣбва да бждатъ проникнати отъ съзнанието да работятъ и дадатъ стойтъ приносъ за благоденствието на своята родина. Представител на войската сжщо приветствува младитъ г-да и г-ци.

Излиза абитуриента Михаилъ Панайотовъ Трифоновъ и говори за милото отлитнало за винаги ученичество. За скъпитъ спомени на младенческитъ пориви и за пѣтьтъ, по който трѣбва зрѣлостницитъ — утрешнитъ зидари на своята родина да върватъ. Той отправя горещи благодарности на директоръ и учители за положенитъ отъ тѣхъ грижи. Словото е топло, задушевно, трогателно. Цѣлува ржка на директора си. Излиза следъ него абитуриентката Мариола Златева Тепсиева. Съ нежни слова тя благодари сжщо на директоръ и възпитатели, дава обетъ отъ името на своитъ колеги и колежки, че тѣ неуклонно ще следватъ пѣтьтъ предначертанъ имъ отъ тѣхнитъ учители. Пѣть, който ще осмисли сжществуванieto имъ въ служба на общество, народъ и държава.

Зпочна раздаването на зрѣлостнитъ свидетелства и наградитъ. Отъ фондъ „Царица Йоана“ учреденъ отъ Дѣдо Симеоновъ се дава на учитѣ

Монументално сграда се скрон въ Шуменъ отъ 100 стаи и нѣколко зали

Полагана основния камъкъ на административната палата

На 12 т. м. при скромно тържество бѣ положенъ основния камъкъ на новостроящата се областна административна палата въ Шуменъ. На водосчета отслуженъ по тоя случай отъ свещ. Милчо присъствуваха областниятъ директоръ г. Ст. Пеневъ, кметътъ г. Хр. Хараламбиевъ, секретаря на областта г. С. Господиновъ, школ. управителъ г. Василевъ, пол. инж. г. Стойковъ, шефове на учреждения, кметове дошли отъ съседнитъ села и граждани.

Следъ нодосвета свещ. Милчо каза нѣколко подходящи думи и благослови строежътъ на новата административна палата.

Следъ това секр. на областта г. Господиновъ прочете акта за полагане на основния камъкъ, следъ което сжщиятъ

бѣ подписанъ отъ г. Пеневъ и другитъ официални лица.

Новостроящата се административна палата е построена въ оху площъ 812 кв. м. до общинската сграда. Ще бжде изградена въ 4 етажа, въ които ще се помѣщаватъ: областната дирекция, областната медицинска служба наедно съ отдѣленіе Бактериологическо, музей, пол. коменданство и областната полицейска инспекция и околийското управление. За окончателното ѝ довършване наедно съ вътрешната уредба ще сж необходими около 15 милиона лева. Ще има около 100 стаи, нѣколко зали, всички инсталации. Тя ще представлява най-монументалната сграда въ града и ще бжде довършена следъ година и половина.

Шуменско частно турско училищно настоятелство гр. Шуменъ

Обявление

Шуменското частно турско училищно настоятелство съобщава на мюсюлманското население въ града, че на основание чл. 359 отъ З. Н. Пр. и Правилника за приложение, е изготвило размитателнитъ списъци, за годинитъ 1940 и 1941 г.

Сжщитъ могатъ да се видятъ презъ всѣки присѣтственъ день считано отъ днесъ до 25 т. м., въ канцеларията на училищното настоятелство.

гр. Шуменъ, 10. VII, 1942. год.

Отъ училищното настоятелство

Мариола Тепсиева и Кера Данчева по 3000 лв.

На абитуриента М. П. Трифоновъ сжщо се дава награда отъ 500 лв. и много прочитни книги. Третия по успѣхъ абитуриентъ Ив. Брайновъ получава сжщо награда.

Раздаването на свидетелствата и наградитъ бива прекъснато отъ кметътъ г. Хараламбиевъ, който силно развълнуванъ отъ обстоятелството, че нагреди се даватъ на способнитъ и даровититъ ученици — синове на чиновници въ общината — отъ името на последната дава на Брайновъ и Трифоновъ по 1000 лв. На останалитъ абитуриенти той отправя топли думи за повече вѣра и упование въ свѣтлото бждеще.

Награди се раздадохъ отъ разнитъ фондове при дветъ гимназии и на Досю Баявъ Досевъ, Йорданъ Севевъ Константиновъ, Стоянъ Н. Стояновъ и Викторъ П. Илиевъ,

по 500 лв. и на дев. гимназистка Маргарита Гоцева Илиева и Елена Ив. Нейкова по 1200 лв. на Василка Атанасова 1000 лв.; Йрданка В. Христова 1000 лв. и на Маринка Р. Русева 400 лв.

Нека проникнати отъ желанието чрезъ трудъ да осмислятъ живота си, да работятъ за духовно и материално възмогване на своята Родина.

На добъръ часъ!

R.

ПРЕОТСТЪПВА СЕ БРЪСНАРСИ САЛОНЪ - гр. Варна

центра на града, съ добра клиентела. Добре обзаведенъ салонъ съ течаща вода.

Споразумение:

Славчо Бояджиевъ

„Синия салонъ“ — Шуменъ.

Дим. Аджемовъ

ПРИСТАНИЩНИ ХОРА

Панчо ритна съ кракъ вратата на полусрутената рибарска колиба и влѣзе вътре.

Една остра миризма, смѣсъ отъ тютюневъ димъ, алкохолъ и рибена чорба, ползави по мургавото му отъ ласкитъ на слънцето лице.

Въ дъното на колибата, върху разпукжани мрежи, лежеше дѣдо Ламбринъ, а до него бѣ се търкулило праздно шише, на чието гърло бѣха застинали, като кървави сълзи, нѣколко калки вино.

Панчо спрѣ погледъ върху пияния заспалъ старецъ. По очитъ му натежа чувство на състрадание и ирония. Той съ гърлестъ гласъ прошепна:

— И днесъ здравата се е наръзалъ дѣдо Ламбринъ: пие като волъ, а не пита какъвъ е хала ни...

После младиятъ рибаръ се приближи до спящия и го ритна съ кракъ, като извика силно:

— Ставай, само плюскашъ и спишъ!

Дѣдо Ламбринъ полуотвори очи и съ тихо изрѣмжение измънка:

Е де, какво искашъ пакъ, остави ме да подрѣмна малко, ще стана.

Панчо се изсмѣ и махна съ ржка:

— Отъ сутринята все ставашъ... Нѣ бива така, дѣдо Ламбрине, трѣбъва да се работи... Виджъ мрежитъ, ти плюскашъ, а тѣ чакатъ да ги закърпи нѣкой... Хайде ставай!

Стариятъ направи опитъ да се надигне, но краката му се подгънаха, подкосиха се като полъхани отъ силенъ вѣтръ житни класове и той се простна върху мрежитъ, мърморейки:

— Ще стана де, да си почина малко... Какъ да правя, понапихъ се...

Панчо стоеше съ спуснати надолу ржце и наблюдаваше

стария си другаръ. Той си мислеше: „Опитенъ рибаръ е дѣдо Ламбринъ, всичко му е хубаво. Да пие, но по-малко. Напоследъкъ го прекали: муцка човѣкътъ, като че ли е решилъ да пресуши всички винени бѣчви по свѣта Пѣкъ, иначе, е блага душа, готовъ е залька си да даде. Нѣма какво, моряшка сждба“.

Стариятъ захърка наново. Сънъ се разлѣ по тѣлото му, откъсна го отъ свѣта и го отнесе нѣкъде. По набразденото му съ бръчки лице се откри една чудна маска: тя приличаше на оная, която иматъ всички моряци, когато въ живота не имъ остане нищо друго, освенъ безкрайната водна пустиня и чашката.

Панчо погледна още веднажъ спящиятъ старецъ, дигна безпомощно рамене, после ритна съ кракъ вратата и излѣзе.

Денътъ затваряше клепкитъ си. Следъ нѣколко часа луна-та щѣше да тегли сребърень пѣть надъ синитъ води на

морето.

Панчо бѣ седналъ въ изтеглената на брѣга лодка и гледаше хоризонта.

Подушваше слабъ вѣтрецъ. Той тичаше надъ синята пустиня и милваше бѣлитъ гребени на танцуващитъ вълни. Далечъ нѣкъде се очертаваше силуетътъ на голѣмъ корабъ, а по-отсамъ нѣколко чайки, ту потапѣха посребренитъ си крила въ морето, ту се издигаха наново къмъ лазура.

Къмъ лодката, отъ която Панчо продължаваше да гледа все така хоризонта, се приближи младо момиче. То бѣ високо, съ руса коса, сини очи, обгорѣло отъ слънцето лице. Боситъ ѝ малки крака потъваха леко въ златния, изсти-ващъ отъ вечерния хладъ пѣськъ. Момичето, махайки весело ржка, извика на рибаря:

— Лудчо, пакъ морето гледашъ...

Панчо извърна глава. По голѣмитъ му черни очи запрещаха прокълнатитъ коне на мжката. Тѣ станаха още по-

VICTORIA

Това име е толкова старо колкото и човѣшкия родъ. Древността, когато духовния животъ на хората е билъ най-низкогъ стѣпало и ната култура и цивилизация не е била позната, хората знаели само едно: да наратъ храна и угодятъ глади.

Грубо отдѣлания камъкъ, вото и огъни се явиха въ мощъ на гладния стомахъ. Ди се дубоя и дойде покая. Уоития звѣръ е дона сжщинско веселие: Обща достѣ обхващала семействъ на ловеца. Близкитъ сѣсели сж идвали и въ весели смѣхъ сж танцували окмъртвия звѣръ.

Взѣтото надмощие въ борба между човѣка и звѣръ нарекли победа. Денъ смя денъ победата на лоянитъ увеличила

Борбата за надмощие останалъ само между човъ и звѣра. Неусѣтно тя пренава и между отдѣлнитъ нове на отдѣлнитъ племена. Борбата за насжщия се пи нася между хората. Силнитъ тукъ се е отличилъ. Побѣда и само победа се ринася наваредъ изъ свѣта...

Миналата история на наидитъ служи като учебникъ на настоящето. Всички победитъ добре разучаватъ, а платотѣ имъ за оперативно делвие възприематъ.

Виктория става символъ на победата. Днесъ виктория е чи приятно въ ушитъ. Съ сжщолитческата и германска армии съобщаватъ на свѣта новитъ си военни успѣхи, нанесенитъ поражения на неприятеля.

Виктория лнсъ е новизната звезда на хоризонта, кго блѣсти съ всичкитъ си блсъкъ най-ясно отъ останалитъ звезди. Нея я родиха нововремена, изисквания и нуни. Подъ нейния силенъ блѣсъкъ се ражда единъ обновенъ свѣтъ съ нови хора и идеи.

Гнилото въ стария се руи, както и той самия отживя времето си, съ много грѣхъ наслоени, като излишенъ бладъ на блюдото, на което поставя за равномѣтка и четъ предъ настоящето.

За тоя старъ свѣтъ не бда се жали. Victoria залича всичко старо. Новото идва оновено и чисто, лакирано свѣтло, здраво, чисто и прино. Така ни поднася Victoria новия свѣтъ на обновенъ джава.

Така новъ и обновенъ сѣще даде работа и хлѣбъ всички подъ своя свѣтълъ босклонъ.

Юли

черни. Мургавото му лице трѣпна въ конвулсии. Той върна съ отчаяние:

— Тежко ми е. Старипакъ се е наръзалъ... Нѣ следкъ само пие и нищо похваща. Ще измремъ глди.

Момичето се приближи рибаря. Наведе се низко к него, хвана гоза дветъ рина и потопила погледъ въотъ му, прошепна:

— Напусни тоя занаятъ, при насъ, баща ми ще тееме въ гостилницата!... Кѣще дойдешъ ли?

Панчо обгръна съ страипогледъ дъщерята на гостичаря. Душата му се разва като водна пустиня, кѣсе готви да мине надъ буревестникъ. Грамадинъ на най-тежки мисли се налнаха въ нея...

За пръвъ пѣть той бѣ синалъ. Бистра въ милакрайбръжна гостилничка, се сприятелиха и много прекараха наедно.

*

Бистра помагаше на бѣ

Шуменски общински вестник

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаров

Официално обявление — 2 лв. кв. см.
Търговски обяви и други по споразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

Българският дух

Духът на индивида е функция от духа на народа, на нацията, от която произхожда и на която принадлежи. Духът на българина, като функция от духа на българската нация, е минал през чернилитъ на въковни бури и страдания, през тежките изпитания и превратности на мащеха съдба. Въ тях той е калил нравствения си сили и израствал, като една жива, могща сила, пълна с вънкожизнена енергия от смелост, решителност, непоколебимост, правдивост, искреност, доброта и гранитна вътрешна тържеството на истината и правдата, въ светлото бждеще на народа и държавата ни предопределяни от Бога за пребъждане въ въковетъ. Неговият жизнен път въсвкога е водил към светли висини, към всевъпчна правда, истина, човъчност, към мир, любов, свобода и независимост. И затова, неговите носители, безсмъртните български синове и дъщери, дали съ радост свещенна данъ — живота си пред олтаря на родината, сж белязани съ ореола на неувъхващата слава и святостта на безсмъртието!

Духът, плътта и кръвта на тези именно легендарни български герои се е пролила и кристализирала въ душите и сърдцата на днешните български поколения, които, водими от здравия национален инстинкт за човъчко съществуване и обладани от тяхните светли идеали и завети, израстват съ гра-

дитен дух и воля, воля за мъдро и трезво строителство въ областта на мирния и спокоен човъчки труд за създаване икономическия, политическия, стопанския и културен живот на нацията ни.

И днес, когато българският народ е изправен на боина нога въ областта на цялостния ни живот, за да даде своя ценен принос въ изграждане на новата европейска общност, въ основата на която лежи социалната справедливост, българският героичен дух бодърствува, готов да понесе всички изпитания, които биха му поднесли днешните тежки и усилни времена. Съ лъчезарен поглед спокойно гледа той на тях, защото дълбоко върва, че въ неговата стоиманена гръб ще се разбият и стоят като морски вълни силите на всички външни и вътрешни врагове, които биха дръзнали по различни пътища да рушат устоите на националния ни възход. Знамето му е врата въ светлото бждеще на България, въ светлия възход на българската нация! Чрез нея той се бори, чрез нея той живее!

П. Иванов — Лунин

АПТЕКА - общинска Шумен

търси УПРАВИТЕЛ.

Постъпване веднага
Основна заплата 4710 лв.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

ХРОНИКА

Вестник „Шуменски общински вестник“ от настоящият си брой влиза въ ваканция до 1 септември т. г.

Съ нови сили и по-големи възможности той ще продължи съществуването си през месец септември.

Писателят г. Йор. Влайков се е оженил за симпатичната г-ца Веска Милионова. На новата съпругеска двойка пожелаваме успех и щастие въ живота.

Наскоро въ града ни ще бъде изнесен голъм концерт на г. проф. Панчо Владигеров и оперния певец г. Ст. Анастасов. Следете афишите и предизвестията.

Пред няколко седмици е била осветена новата сградата музей при старинитъ „Плиска“. Снимки и репортаж по тоя случай ще дадем въ следващият брой на вестника.

На пътуване въ работническия станъ зад хижата сж 100 души работници от Северна България. Тъ ще бъдат на пътуване на две сменни по 20 дена. I-ва смена свършва на 31 т. м., а II-ра от 3 август до 24 август. Времето през стануването ще се оползотвори въ игри, дисциплина и народностно възпитание под грижите на ръководителитъ.

Нашият съгражданин г. Васил Ал. Маринов виден географ и учител въ IV Соф. м. гимназия е получил награда от академията на наукитъ от фонда „Шумен“ — за своя географско-научен труд „Дели — Орманъ“. Г-н Маринов от няколко дни пребивава въ Н. Пазарска и Шуменска околия съ научна цел.

Група студенти и студентки от географския факултет при Софийския университет посетиха на 9 т. м. града ни и останаха много доволни от неговия кокетен вид. Сжиче сж обиколили Добруджа.

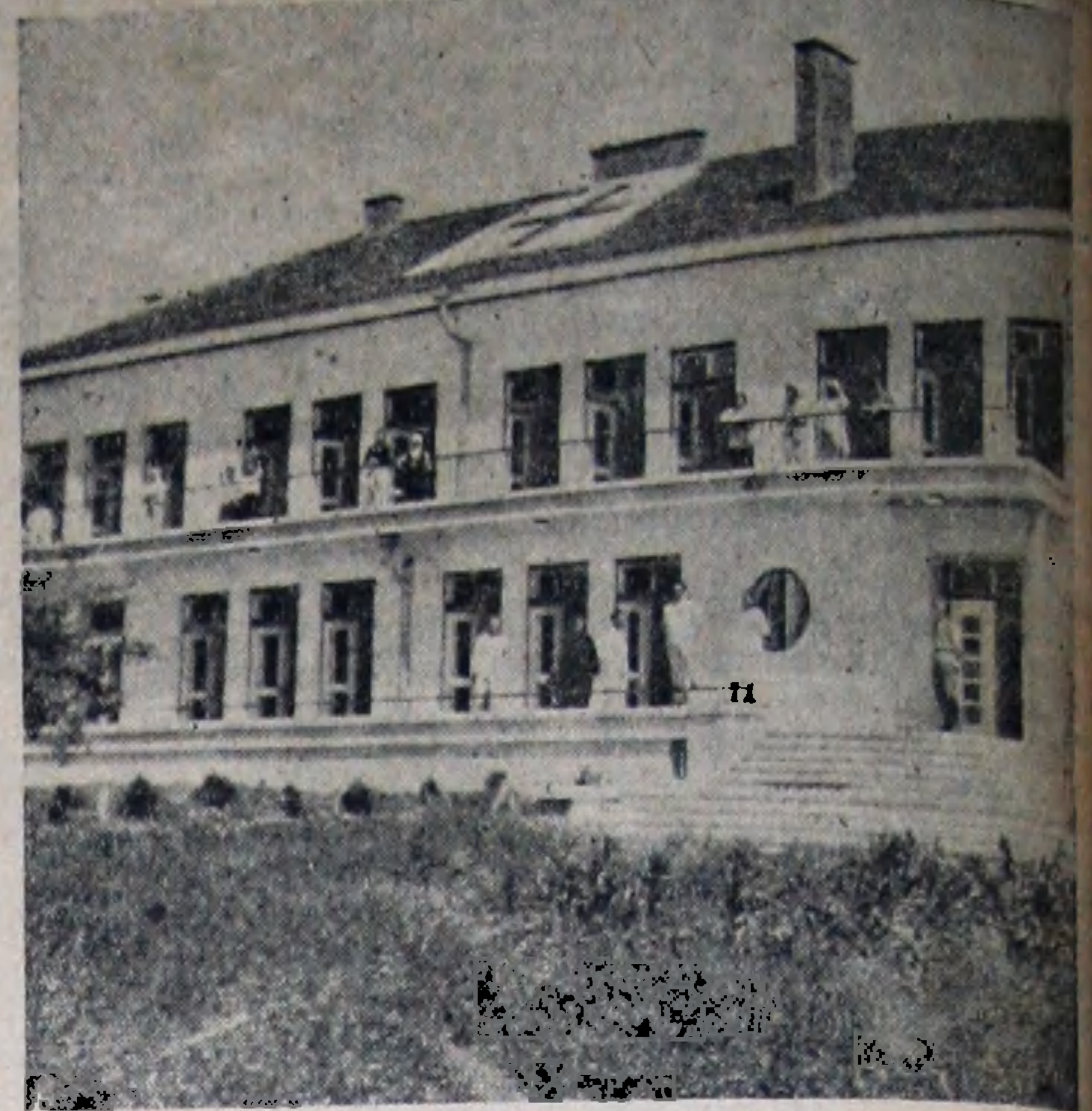
Загубена е домакината книжка на името на Симеон Александров живущ на ул. „Добро поле“ № 4 — Шумен. Предполага се да е загубена въ двора на у-ще „Добри Войниковъ“. Книжката е загубена на 7 т. м. Който я е намерил да я предаде на притежателя й или въ комисарството.

Платете си трудовата повинност.

Спомнямъ си какъ тия нещастни младежи не смѣха да се покажатъ на улицата отъ виковетъ и подигравкитъ на скопняни! . . .

Спомнямъ си всичко това, припомнямъ си черното робство, робство, когато се забравяше да се говори роден езикъ! нечувани изтезания, найчудовищни изобретения за посърбяване на огнището на българството. Грубостта не помага. Почватъ чрезъ училища и култура, но Скопският процесъ презъ 1925 год. имъ залепи шеметна плъсница. Мара Бунева доказа предъ цѣлтъ святъ, че закона на Пашича: само следъ десетъ години Македония ще бъде препорчена въ шумадийския казанъ и поменъ отъ българство не не ще остане, — не е въ състояние да сломи духа на българина тамъ. Македония е раждала, ражда и ще ражда борци на българството, духътъ на Петър Делане, на гордия Самуилъ крепѣл и крепи скопняни въ тяхната борба противъ подтисника.

Новият павилионъ за гръдоболни при Шуменската държ. болница

Започнатъ съ скромнитъ сръдства на д-вото за борба съ туберкулозата въ Шуменъ и подпомогнатъ отъ държавата се изгради новият павилионъ за гръдоболни при Шуменската държавна болница. Изложенъ на слънцето, обзаведенъ по най-модеренъ начинъ и снабденъ съ 50 легла, той дава възможностъ на много страдащи да почувстватъ облекчение.

За окончателното му довършване сж изразходвани повече отъ 1 милионъ и половина лв. Снабденъ е съ всички инсталации и съ привлекателниятъ си видъ краси хубавия дворъ на болницата.

Професор г. Янко Тодоров — историк-филологическия факултетъ посети града ни преди няколко дена. Неговото пребиваване въ Шуменъ и околността е съ научна цел.

Умоляватъ се всички абонати на в. „Литературен екъ“, да си изплатятъ абонамента. Инкасаторътъ на сжичият в-къ ще направи посещение на всички ония лица и учреждения, които непрекъснато сж получавали в. „Литературен екъ“.

Надяваме се, че той ще бъде добре посрѣщнатъ и всѣки абонатъ ще изплати абонамента си отъ скромната сума 25 лв.

Съгласно чл. 50 отъ закона за дървоснабдяването всички производствени разходи — за сѣчъ, дѣлане и дървени материали се нормиратъ отъ специална комисия, която на 15 и 16 т. м. ще бъде свикана въ Шуменъ подъ председателството на райония горски инспекторъ г. Михайловъ и съ участието на кметоветъ отъ околията, околийскитъ комисари, представители на кооперативнитъ и данъчни власти и търгов. дърва за горене.

РАЗНИ

Най-бързата тваръ на земята

1300 километра въ часъ
Мухата Сефенамая, живее въ Америка и е най-по-голема отъ пчелата. Изминава 1300 километра въ часъ. Тази муха върти няколко пъти крилата си въ секунда и не може и сравнен да става съ перките на свѣта, който въ минута дѣла гатъ едва до 2700 обръщения. 60 % отъ тежестта на тая бозолетка се състои отъ летателни мускули.

Цвѣтътъ на Сефенамая е оранжевъ и когато тя лѣта прилича на свѣтла дълга линия. Днешното и утрешното въѣчество има още много желане и да постига.

Какво означаватъ мъжнитъ инициали

Викторъ — победител
Гаврилъ — Божи мъжъ
Генади — благороденъ
Георги — земеделецъ
Герасимъ — честенъ
Григоръ — внимателенъ
Давидъ — милъ — Милчо
Дамиянъ — пустинникъ
Данаилъ — Божи съдъ
Димитри — сила на земята (слава)

Следъ двадесетъ и петъ години...

Продължение отъ брой 117.

знамъ защо ме дразни. Старото си бѣ по-хубаво. Заставамъ на мѣстото, гдето години подъ редъ, като ученикъ стояхъ и молитвено отправяхъ погледъ къмъ мраморния олтаръ. Излизамъ. Търся старото българско училище, гдето не веднажъ сж устройвани годишнитъ актове на българскитъ училища въ гр. Скопие презъ турско време. Нѣма го. Благоустройствени причини наложили събарянето му, но мислено си го възпроизвеждамъ и виждамъ тамъ българския владика дѣдо Неофитъ, до него въ златосърмено облѣкло скопския валия. Директорътъ на педагогическото училище раздава свидетелствата на завършващитъ. Валията поема свидетелствата и ги подава на бждешитъ учители — творци и пазители на българско въ Македония! О, мила картина! Очитъ ми овлажняватъ, Намирамъ се и съ стари дру-

гари — съученици. Занизватъ се спомени. Има какво да се каже. Деца палави бѣхме тогава. Съ трепетъ живѣехме, готвѣхме да събаряме султанитъ. Игритъ, разказитъ, пѣснитъ ни, всичко бѣ въ тая насока. Какъвъ повисенъ животъ живѣехме тогава! Какъ си чертаехме бждещето на рсдината! Чертаехме планове за народополезна учителска дейностъ тамъ всрѣдъ българското население на Македония, чертаехме планове за борба съ нашественицитъ сърби, които отъ десетина години бѣха плъзнали и пилѣха лудо злато за купуване души, но . . . малцина, рѣдкостъ бѣха тия, които се продаваха. . . . За да могатъ да поддържатъ сръбска гимназия въ Скопие, въ която имаше голѣми привилегии и удобства, но желаещи македонци да следватъ тамъ нѣмаше, та се наложи да бждатъ доведени отъ Шума-

Потисникътъ е абѣсенъ. Исканавсѣка цена да се справи съ непокорнитъ. Съ култура не може, съ грубостъ сжщо. Тогава — чрезъ разгулния животъ за подрастваща Македония. На всѣки жгълъ въ Бѣло Скопие изниква лафана съ неизбѣжнитъ севдалинки! . . . Култура чрезъ разврата! . . . Но и това не помага. Малцина сж ония, които забравятъ че сж българи. Па и тия малцина сж презирани и гнетени отъ българството въ Скопие.

Нищо, нищо не помогна на подтисника да сломи несломимиятъ български духъ на Македонския българинъ! Онова, което сърбитъ за двадесетъ и три години постигнаха, изпари се още въ първитъ дни на свободата! И днесъ въ Скопие се говори български, и днесъ на пазаря, ако не знаешъ български, не ще можешъ да на мѣришъ дори и хлѣбъ. Малкитъ поражения въ езика съ изумителна бързина се отстраняватъ. Корабъ е българина тамъ и чуждо юго не търпи! Бързамъ, времето ми е

кратко. Искамъ да видя български светини. Ето българската църква „Св. Димитрий“. Златнитъ ореоли на светиитъ блещатъ радостно. Стариятъ клисаръ съ трясущъ гласъ ни разправя за тисничеството, но сжсверено не забравя да ни спомни за турско време, когато църквата се пълнѣше съ български ученици. Ето старинна църква „Св. Спасъ“ Чудното че ли нержкотворна рѣ Култура и вкусъ сж и майсторитъ. А майсторитъ мѣстни македонски българи. Денътъ свърши. Благодарѣждъ се излѣ и радостъ зна по лицата на загрижани земеделци.

Искамъ да видя родното мѣсто. Бързамъ за тамъ. Впечатления оттамъ другъ път.

Мл. С. Даскалов

Печать „СПАСЪ ПОПОВЪ“
ШУМЕНЪ — 1942 — 85